

3. Понеже ако нѣкои не повѣрувахъ, *що има отъ това?* Да ли ще тѣхно-то невѣрство да уничтожи Божіѣ-тѣ вѣрж?

4. Да не бѣде; но Богъ нека е истиненъ, а всякой человекъ лъжливъ; споредъ както е писано: За да ся оправдаешъ въ слова-та си, и да побѣдишь когато ся сѣдишь.

5. Ако ли наша-та неправда показува Божіѣ-тѣ правдѣ, *що има да речемъ?* Да ли е Богъ несправедливъ, когато наноси гнѣвъ? (По человекески говорѣ.)

6. Да не бѣде! понеже какъ ще сѣди Богъ свѣтъ-тъ?

7. Защото, ако съ моѣ-тѣ лъжжъ стане повече явна истина-та Божія за неговъ славъ, то зашто вече азъ да ся осждамъ като грѣшникъ?

8. И, (както ны хулять, и както говорятъ нѣкои че ный *тѣѣ* казвамы,) *защо* да не правимъ зло-то, за да дойде добро-то? На таквызъ осжденіе-то е праведно.

9. А *що* отъ това? надминувамы ли *въ нѣщо язычницы-тъ?* Никакъ не; защото прѣдизобличихмы и Іудей-тѣ и язычницы-тѣ, че всички сѣ подъ грѣхъ;

10. Както е писано: Нѣма праведенъ ни единъ;

11. Нѣма който да разумѣва, нѣма който да търси Бога.

12. Всички ся уклонихъ, купно непотрѣбни станяхъ, нѣма който да прави добро, нѣма ни единъ.

13. Гърло-то имъ е гробъ отворенъ; съ языцы-тѣ си льстѣхъ; подъ устны-тѣ имъ е ядъ аспидовъ:

14. На които уста-та сѣ пълны съ клятвы и горести.

15. Нозѣ-тѣ имъ сѣ бързы да пролѣятъ крѣвь.

16. Запустеніе и окаянство въ пѣтища-та имъ;

17. И пѣть миренъ не сѣ познали.

18. Нѣма страхъ Божій прѣдъ очи-тѣ имъ.

19. И знаемъ че което казува законъ-тъ, говори на онѣзи които сѣ подъ законъ-тъ; за да ся затулять всякы уста, и да бѣде цѣль свѣтъ повиненъ прѣдъ Бога.